

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Bucoul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Pâinea.

Două principii contradictorii se 'ntâlnesc în noi: *Spiritul și materia*, sufletul și corpul. Aceste se 'ntâlnesc, dar nu se 'npacă. Demulțori când spiritul cu avânt își desface aripile și ar sbura spre înălțimi nemaipomenite, intervine trupul și sârmanul spirit cade în jos, supunându-se unei forțe nemiloase și fatale: aceea a trupului. Și de câte ori nu vedem om sănătos în corp, privind cu ochii lipsiți de expresie în gol în urma unei boli sufletești și umeri puternici încovoiați sub povara unei dureri ce nu este din domeniul materiei?! Cele mai multe întristări, scăderi și păcate ale neamului omenesc se datoresc desarmoniei dintre spirit și materie, dar e interesant că pânăce despre conflicte provenite din pre-

dominația spiritului auzim arareori, în fiecare moment ni se dă să privim sau să îndurăm suferințe care rezultă din pretențiile corpului.

Trebue să ne liniștim că suntem: spirit și materie. Aceasta materie s'a prezentat și atunci când înserându-se gloatelor, care l-au ascultat pe Mântuitorul bun într'un loc pustiu, li s'a făcut foame. Ucenicii au anunțat pe Isus despre aceasta, și au adaugat că n'au acolo numai cinci pâini și doi pești. Iar Isus cu privirea lui bună și mângăietoare căutând la cer binecuvintează pâinile și peștii. Și din acești doi pești și cinci pâini s'au săturat toți și rămășițele au umplut douăsprezece coșuri.

Nu este evanghelie, care să aducă maselor flămânde ale omenirii în ziua de azi mai multă mângăiere, decât aceasta. Corpul își cere hrana, dar nespuse de mulți sunt aceia

care azi nu i-o pot da. Și e foarte greu să te mângâi cu idei și sentimente când ești flămând. Când te culci nemâncat, fără speranța pâinii de mâine, atunci e greu să fii, să rămâi bun. Dar trebue, ca sufletul să fie mai tare decât praful care se numește corp, să nu uităm aceasta în orice suferințe, foame și sărăcie. Și dacă vom cere aceasta dela Isus și o bucată de pâine, El ne va da, căci El și azi e neschimbat Acela, care cu doi pești și cinci pâini a săturat cinci mii de oameni în pustie. Dacă ne încercăm prin foame, o face din iubire, ca să ne întoarcem la El, sau să ne măsoare iubirea. Să știm aceasta, să ne încredem în El, să rămânem și în foame tari și El nu numai pâinea ne va înmulți, dar în caz de nevoie și pietrele ni le va schimba în pâine căci *poate*.

Dr. Irina Berinde.

Puterea miracolului.

Multe pot fi curiozitățile și frumsețile atractive ale diferitelor localități cari atrag cetele diferitelor pelerini și turiști; dar una din atracțiile cele mai puternice este desigur puterea miracolului. Sunt unele regiuni înzestrate cu acest privilegiu de a menține încă, într'o lume atât de manifest necredincioasă, dovezi uluitoare de puterea miracolului prin credință.

Una din acestea este Lourdes, în Pyreneeii francezi. Acolo, într'o vale de o încântătoare frumusețe, viziunea unei păstorice a transformat într'o localitate vestită — asemeni biblicului lac al Siloamului — un simplu izvor făcător de minuni.

Dacă minunile acestea ar fi trâmbițate și atestate numai de preoții catolici, necredincioșii ar putea zice că e vorba de o poveste creată, de o interesată propagandă religioasă care poate să-și aibă eficacitatea numai în lumea nervoșilor, la cari orice miracol poate fi posibil, totul fiind de natură pur subiectivă.

Iată însă că lucrurile nu stau numai așa și faptul se confirmă nu de oamenii interesați în vre-o propagandă catolică, și nu numai pentru cazurile subiectiv nervoase, isterice, ci chiar în cazurile de boli manifest infecțioase.

Prin urmare vindecările ar fi datorite unui fluid necunoscut de puternic care se declanșează în organism numai sub

cazul psihic al credinței și regenerează astfel țesuturile bolnave.

Constatarea cazurilor vindecate o face de astă dată o societate savantă: „Société de médecine et chirurgie de Bordeaux” care nu ia în cercetare decât cazuri sub o riguroasă observație științifică; ea prin urmare dă la lumină veridica putere a miracolului creștin chiar în afară de sfera cazurilor nervoase, fără să-i poată da cu certitudine o explicațiune experimentală și vădit științifică.

Repet complectându-mă: nu voi cita și eu mai departe, după un ziar obicinuț știri controlate ori nu, cum se întâmplă uneori să publice chiar cele mai mari cotidiene străine, ci voi cita o publicație științifică pe care orice doctor o primește pentru urmărirea dezvoltării științei sale, o revistă cu reputațiune stabilită prin valoarea colaboratorilor săi. E vorba de „Presse Médicale,” marea revistă medicală pariziană, cu data de Miercuri 27 Ianuarie 1932.

Iată ce găsesc în acest număr, relativ la comunicările făcute societății în ședința dela 2 Decembrie 1931:

„Asupra unui caz de reumatism infecțios poliarticular cu formă prelungită și hiperternică, cu sublucațiuni și anchiloze datând de 3 ani, oprit brusc în evoluțiune după un pelerinaj la Lourdes.

„Domnul Doctor Pierre Mau-

riac arată cazul unei tinere de 22 ani care prezintă din 1928 un sindrom de reumatism infecțios, isbind succesiv toate articulațiunile, necesitând aparate de imobilizare: bolnava are febre cu mari oscilațiuni (până la 40 grade seara) reacțiune plurală, atingere profundă a stărei generale.”

„După un pelerinaj la Lourdes, febra încetează brusc, durerile dispar. Repede starea generală se ameliorează, bolnava se îngrășe cu opt kilograme; mai persistă numai lucațiuni și anchilozele, martore ale realității și ale virulenței infecțiunii.”

„Autorul eliminând diagnosticul reumatismului articular acut și a gonocociei, ezită între ipoteza unei forme anormale de reumatism tuberculos, și a aceia a unui reumatism infecțios cu streptococ.”

„El citează fapte de vindecare surprinzătoare, refuzând să dea o explicație patogenică.

„Domnul Doctor M. Mouliniez, raportează un caz de tuberculoză pulmonară confirmată, a cărei evoluțiune a fost oprită după un pelerinaj la Lourdes.

„Domnul Doctor Douverger, citează un caz de vast ulcer ai piciorului, vindecat în aceleași condițiuni.”

„Domnul Doctor Dourdon: 2 fracturi, consolidate la Lourdes într'un spațiu de timp anormal.”

Cred că este destul de lungă citația și destul de edificatoare.

Când Ioan Botezătorul, închis în temniță, a avut un moment de îndoială asupra mesianismului lui Isus, a trimis la

el pe ucenicii lui sa-l intrebe: Este cu adevărat El Mesia? și Isus, care tocmai vindecase pe un orb, i-a răspuns ucenicului: „Du-te și spune-i ce vezi: orbii primesc vedere, ologii încep să umble și îndrăciții liberați aduc laudă lui Dumnezeu”.

Dacă aceste fapte nu pot convinge pe necredincioși, fapte care se repetă și azi sub imperiul aceleiași puteri, ce dovadă se mai poate aduce că Isus e printre noi și nu ne-a părăsit? „Iată sunt cu voi până la sfârșitul veacului” — spunea Divinul vindecător și știința neputincioasă își apleacă ochii în jos, ridică din umeri dar constată puterea lui Dumnezeu.

Dacă mai sunt oameni nedumeriți ca Ioan în clipa lui de omenească indoială — revista *Drumuri Sfinte* — ne oferă o splendidă ocaziune să vedem între altele movila uriașă de cărji aruncate de ologii cari au început să-și ia patul și să umble la Lourdes. Să facem acest pelerinagiu și sufletele oloage de necredință vor fi silite să umble și ele în calea Celui care și astăzi mântuește de păcat, și prin urmare și de boale.

După confirmarea cazurilor, de societatea savantă de medicină din Bordeaux, nu mai e vorba de înșelăciunea unui capriciu nervos. Când febre și procese infecțioase, când cancere se opresc din evoluția lor și bolnavul intră în normal, e vorba de puterea „de care ascultă vânturile și marea!”

Iată dar importanța sufletească a perelinagiului la Lourdes organizat de „Drumuri Sfin-

te” pentru luna August. Nu e numai un voiaj de plăcere, ci un pelerinaj spre țara miracolului, de unde călătorii se pot întoarce miraculați.

Lourdes a devenit pentru Europa, ceea ce era pentru Asia odinioară lacurile dimprejurul Genizaretului.

Din „*Drumuri sfinte.*”

Dr. Nanu

Cultul Inimii lui Isus.

Inima lui Isus — cași o stea strălucitoare trece pe cerul nostru — ca să radieze în sufletul nostru personalitatea adorată a lui Isus. Va iubit pe voi — vestește — și cere dela voi, ca să-l cinstiți. Cultul Inimii ne introduce în lumea internă a lui Isus, din care a izvorit viața și Evanghelia, vrea, ca să o iubim, să o adorăm, să-i cerem ajutorul și darul și vrea ca să o imităm, cașicum ne-ar spune: cine vrea să se fericească, să-și câștige inimă: sus să avem inimile.

Cultul Inimii face, ca să pricipem spiritul credinței. La cunoașterea lui Dzeu trebuie inimă. Ochii cari vreau să vadă pe Isus Hristos trebuie să fie luminați de focul inimei. Gândurile noastre spre bine sunt insufleteite de inima noastră. Pentru aceea a venit Isus și ne-a dat nouă simțeminte, cașicum ar zice Evanghelia: a dat inimă. Isus pe aceia, cari caută darul lui Dzeu, îi cârmuește pe căile simțemintelor bune, nobile și curate, pe căile inimei bune.

Suntem datori ca să imităm Inima lui Isus. Nu trebuie ca să ne micșorăm noi pe noi în cadrele noastre mărunte, ci trebuie să ne lăsăm deschisă calea către imensul ce ne înconjoară. Trebuie să simțim marile gânduri ale lui Dzeu, chiar și atunci, când acele nu sunt în consonanță cu mentalitatea noastră modernă.

Trebuie să gravităm către Dzeu, prin aceea, că cu umilință primim cugetele Lui, cași mugurul când se deschide — gravitează în afară, — cași floarea, când înflorește, cași izvorul când fâșnește din pământ. Așa și sufletul trebuie să se întindă către imensul nemăsurat.

Trebuie să primim gândul mare: că El ne-a creat, deși n'are nevoie de noi, că ne-a răscumpărat, că este de față în sf. Taină a Eucharistiei. Căci imensul se poate avea. Căci pentru ce are pasărea aripi, dacă se prinde în laț, pentru ce are apa valuri, dacă înghiață până la fund și pentru ce să avem raze de soare, dacă ne închidem în pivniță?

Aceste trebuie să le înțelegem, cinstitorii Inimii lui Isus.

Mismar.

Erupții vulcanice în Secuime. Într'o comună din județul Treiscaune un teritor de 10 jugh. s'a scufundat și în locul pământului a apărut un lac. Într'o parte a lacului a izbucnit o erupție, a cărui crater aruncă pietre și lut împreună cu un lichid ca oliul.

Gândiri.

Intre noi și între iad sau cer nu este altceva decât viața, care e cel mai fragil lucru al lumii.

Pascal.

*

Contra tuturor aceluia care o calomniează, o încâtușează sau o trădează, Biserica catolică are, de optsprezece secole o victorie și o răzbunare sigură. Răzbunarea sa este de a se ruga pentru ei și victoria sa e de a-i supraviețui.

Montalambert.

*

A nu se gândi decât la un lucru, voind numai unul, făcând numai unul: acesta e secretul oricărei puteri.

*

Gazeta „Aux Ecoutes” ne povestește următoarea întâmplare care s'a petrecut într'un tren în împrejurimea Parisului. Doi preoți s'au urcat în tren, chiar când câțiva călători discutau chestia religioasă.

Oratorul principal a ajuns să spună, că aceia care intră în orduri nu sunt buni de ni-

mic, sunt incapabili de altă „meserie.”

Cei doi preoți se priveau zâmbind. Aerul lor vesel a exasperat pe oratorul: „Da! . . . da! . . . Ce ați face Dvoastră, dacă n'ați fi preoți?” — întreabă el.

Cel dintâi preot scoate un bilet și înainte de al trece înșulțătorului îl citește cu voce tare: *Părintele Augustin Benaud, fostul elev al Școlii Centrale, căpitan de artilerie, vicarul „Peticarilor”* (oameni care se ocupă cu adunarea cârpelor).

Preotul al doilea îl imită: „Părintele Colomban, dela Frații Capucini mai mici” și adăugă: „In lume căpitan de fregată, Achile Lefèvre, fost elev al Școlii Navale.”

(Bulletin Paroissial Mensuel de Bukarest)

S'a iscălit concordatul între Scaunul Papal și guvernul german. Se nădăjduiește, că acest concordat va pune în sfârșit capăt frecărilor dintre clerul catolic german și guvernul Germaniei.

Date statistice diu starea civilă. In orașul Sighet până la data de 21 Iulie s'au înregistrat 372 cazuri de naștere, 352 cazuri de moarte și 104 cazuri de căsătorie.

A apărut „CÂNTAȚI CU INIMĂ CURATĂ” carte de cântece distractive, naționale, și religioase. Iași. Presa bună. Este o cărticică, care nu trebuie să lipsească din casa nici unui creștin catolic. Este prețioasă mai ales partea II-a cuprinzând cântece religioase. In aceasta parte sunt cuprinse toate cântecele atât de necesare manifestărilor sufletesti de azi. Cântece în cinstea Inimii lui Isus, cântece în cinstea Preacuratei Vergure Maria și cântece congreganiste și altele. Se poate comanda dela Iași — Presa bună — sau la Librăria Asociațiunii — Sighet Piața Unirii 25.

Calendar săptămânal.

30 Iulie 5 August 1933.

30. Dumineca VIII după Rusalii Ap. Sila și Silvan

31. Luni P. Eudochim † 843

1. Marți Închinarea sf. Cruci

2. Mercuri M. Ștefan

3. Joi C. Isachie

4. Vineri Cei 7 coconi Efes

5. Sâmbătă M. Eusignie.

